

Key:

קמץ when pink indicates קטן קמץ

⊂ indicates that the accent on the word *is* pushed back (נסוג אחור) because of the next word

⊄ indicates that the accent on the word *is not* pushed back even though the next word has the accent on the first syllable.

• (the bullet symbol) indicates any of the following:

1. Two consecutive words that end and begin, respectively, with the same or very similar sound.
2. Two syllables within a word that need to be carefully differentiated – so that one syllable does not get swallowed – e.g. לִיאֶבְתִּינוּ (should not be read as *la-vo-tai-nu* but as *la-a-vo-tai-nu*).
3. Two consecutive consonants within one word where the first is vocalized with a *shewa nach* and one of them is voiced and the other is unvoiced, so one must take great care not to read both as voiced (or unvoiced) – e.g. תִּזְכְּרוּ.

Square brackets [] are used to highlight words or phrases that can be easily misplaced in phrasing.

A שוא נע is bold – which displays as bold and off-center underneath the letter to the left.

A דגש which is in pink is a reminder that it is a *dagesh chazak* (only a few are marked in this way – most occurrences of a *dagesh chazak* are in the regular black color.)

If you find something that I missed please send me a comment using the Contact button at the bottom of the webpage.

ראשון לז: א וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: לז: ב אלהו תלדות יעקב יוסף בן־שבע עשרה שנה היתה רעה
 את־אחיו בצאן והוא ני־ער את־בני בל־הה ואת־בני זלפה נשי אביו • ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם: לז: ג
 וישאל אל אהב את־יוסף מכל־בניו כִּי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: לז: ד ויראו אחיו כִּי־אתו אהב אביהם
 מכל־אחיו • וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: לז: ה ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו • ויוספו עוד שנא אתו: לז: ו ויאמר
 אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי: לז: ז והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה
 והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי: לז: ח ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד
 שנא אתו על־חלמתי • ועל־דבריו: לז: ט ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו • ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
 והנה השמש והירח ואחד עשר פוכבים • משתחווים לי: לז: י ויספר אל־אביו • ואל־אחיו • ויג־ער־בו אביו • ויאמר לו
 מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיד להשתחנות לך ארצה: לז: יא ויקנאו־בו אחיו • ואביו שמר את־
 הדבר: שני לז: יב וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם: לז: יג ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיד רעים בשכם
 לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: לז: יד ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיד ואת־שלום הצאן וישבני דבר
 וישלחתי מעמך חבורן ויבא שכמה: לז: טו וימצאוהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש: לז: טז
 ויאמר את־אחי אנכי מבקש הנדה־נא לי איפה הם רעים: לז: יז ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים גלכה דתינה
 וילך יוסף אחר אחיו • וימצאם בדתן: לז: יח ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: לז: יט
 ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא: לז: כ ועתה לכו ונ־תרגמו ונשלכוהו באחד הברות ואמרנו תיה
 רעה אכלת־הו ונר־אה מה־יהיו חלמתי: לז: כא וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נפנו נפש: לז: כב ויאמר אליהם
 ראובן [אל־תשפכו־דם] השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו
 אל־אביו: שלישי לז: כג ויהי כִּי־אשר־בא יוסף אל־אחיו • ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו: לז: כד
 ויקחוהו וישלכו אתו הברה והבור • רק אין בו מים: לז: כה וישבו ל־אכל־לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
 ושמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: לז: כו ויאמר יהודה אל־אחיו [מה־
 בצע] כִּי־ני־הרג את־אחינו וכסינו את־דמו: לז: כז לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי־בו כִּי־אחינו בשרנו הוא
 וישמעו אחיו: לז: כח וי־עברו אנשים • מדינים סחרים וימשכו וי־עלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף לישמעאלים
 בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצרימה: לז: כט וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו: לז: ל
 וישב אל־אחיו • ויאמר הילד איננו ואני אנה אני־בא: לז: לא ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־
 הכתנת בדם: לז: לב וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת בנה הוא אם־לא:
 לז: לג ויכירה ויאמר כתנת בני תיה רעה אכלת־הו טרף טרף יוסף: לז: לד ויקרע יעקב שמלתיו • וישם שק במתניו •

וַיִּתְּ אֶבְלָל עַל־בְּנֵי יָמִים רַבִּים: לִז: לַה וַיִּקְמוּ כָל־בְּנָיו • וְכָל־בְּנֵיהֶם לְנַחְמוֹ • וַיִּמְאֵן לְהַתְּנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֶרְדּוּ אֶל־בְּנֵי אֶבְלָל
שְׂאֵלָה וַיִּבְכֶּה אֹתוֹ אָבִיו: לִז: לֹו וְהַמְדַּנִּים • מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם לְפֹשְׁטִיפָר סָרִיס פֶּרֶ־עָה שֶׁר הַטְּבָחִים: פ רביעי לח: א וַיְהִי
בַעֲת הַהוּא וַיִּרְדּוּ יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו • וַיֵּט עַד־אִישׁ עַד־לָמִי וּשְׁמוֹ חִירָה: לח: ב וַיִּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַת־אִישׁ כְּנִי־עֲנִי וּשְׁמוֹ שֹׁעַ
וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ: לח: ג וַתִּהְיֶה וַתִּלְדּוּ בֶן וַיִּקְרָא אֹתוֹ־שְׁמוֹ אֹנָן: לח: ה
וַתִּסֹּף עוֹד וַתִּלְדּוּ בֶן וַתִּקְרָא אֹתוֹ־שְׁמוֹ שִׁלָּה וַהֲיָה בְכוֹזִיב בְּלֶדֶת־תָּהּ אֹתוֹ: לח: ו וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לַעֲר בְכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָמָר:
לח: ז וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּמְתְּהוּ יְהוָה: לח: ח וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאֹנָן בֵּא אֶל־אִשְׁתִּי אַחִיךָ וַיְבַם אִתָּהּ וְהָקַם
זָרַע לְאַחִיךָ: לח: ט וַיִּרְעֵה אֹנָן כִּי לֹא לֹו יְהִיֶה הַזָּרַע וַהֲיָה אִם־בָּא אֶל־אִשְׁתִּי אַחִיו • וּשְׁחַתְתָּ אֶרְצָה לְבַלְתִּי נָתַן־זָרַע לְאַחִיו:
לח: י וַיִּרְעֵה בְעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּמַּת גַּם־אֹתוֹ: לח: יא וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כְּלָתוֹ שְׁבִי אֵלַי מִנְּחָה בֵּית־אָבִיךָ עַד־יִגְדַּל שִׁלָּה
בְּנֵי כִי אָמַר פְּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאָחִיו • וַתִּלְדּוּ תָמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ: לח: יב וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתִּמַּת בַּת־שֹׁעַ אִשְׁת־יְהוּדָה
וַיִּנְחָם יְהוּדָה וַיֵּלַע עַל־גְּזוּי צִאֲנוֹ הוּא וְחִירָה רֵ־עָהוּ הָעַד־לָמִי תִמְנַתָּה: לח: יג וַיִּגְדַּל לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חַמִּיךָ עָלָה תִמְנַתָּה
לְגֹו צִאֲנוֹ: לח: יד וַתִּסֹּר בְּגָדֶיהָ אֶלְמִנּוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּכְסּ בַּצִּעִיף וַתִּתֵּן עָלָהּ עֵינָיִם אֲשֶׁר עַל־הַרְרָה תִמְנַתָּה כִּי
רָאִתָּה כִּי־גִדַּל שִׁלָּה וְהוּא לֹא־נִתְּנָה לֹו לְאִשָּׁה: לח: טו וַיִּרְ־אָהּ יְהוּדָה וַיַּחֲשֹׁבָהּ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָהּ פָּנֶיהָ: לח: טז וַיֵּט אֵלֶיהָ
אֶל־הַרְרָה וַיֹּאמֶר הֲכֹה נָא אָבִוּא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כְלָתוֹ הוּא וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבֹוא אֵלַי: לח: יז וַיֹּאמֶר אָנְכִי
אֲשַׁלַּח גְּדֵי־עֲזִים • מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֶּן עֲרָבוֹן [עַד] שְׁלַחָהּ: לח: יח וַיֹּאמֶר מַה • הָעֲרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן־לָךְ וַתֹּאמֶר
חַתָּמְךָ וּפְתִילְךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַתִּהְיֶה וַתִּהְיֶה לֹו: לח: יט וַתִּקַּח וַתִּלְדּוּ וַתִּסֹּר צִעִיפָה מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵיהָ
אֶלְמִנּוּתָהּ: לח: כ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־גְּדֵי הָעֲזִים בְּיַד רֵ־עָהוּ הָעַד־לָמִי לְקַחַת הָעֲרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מִצֹּאֵהָ: לח: כא
וַיִּשְׂ־אֵל אֶת־אֲנָשֵׁי מִקְּמֹה לֵאמֹר אֵיךָ הַקְּדָשָׁה הוּא בְעֵינָיִם עַל־הַרְרָה וַיֹּאמְרוּ לֹא־הִיָּתָה בְּזָה קְדָשָׁה: לח: כב וַיֵּשֶׁב אֶל־
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מִצֹּאֲתֶיהָ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הִיָּתָה בְּזָה קְדָשָׁה: לח: כג וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פָּן • נִהְיָה לְבוֹז
הַנֶּהַשׁ שְׁלַחְתִּי הַגְּדֵי הַזֶּה וְאִתָּהּ לֹא מִצֹּאֲתָהּ: לח: כד וַיְהִי כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגְדַּל לְיְהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָמָר כְּלָתְךָ וְגַם הַנֶּהַשׁ
הָרָה לְזוֹנָנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאֹתָ וַתִּשְׁרָף: לח: כה הוּא מוֹצֵאֵת וְהִיא שְׁלַחָה אֶל־חַמִּיָּה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אָגַלְתָּ לֹו אָנְכִי
הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֹּר־נָא לָמִי תַחֲתָמֶת וְהַפְתִּילִים וְהַמַּטָּה הָאֵלֶּה: לח: כו וַיִּכְרֶה יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־
נִתְּתִיהָ לְשִׁלָּה בְּנִי וְלֹא־יִסְּף עוֹד לְדַעֲתָהּ: לח: כז וַיְהִי בַעֲת לְד־תָּהּ וְהַנֶּהַשׁ תְּאוֹמִים בְּבִטְנָהּ: לח: כח וַיְהִי בְלֶדֶת־תָּהּ וַיִּתֶּן־יָד
וַתִּקַּח הַמִּיִּלְדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יִצְאָ רֵאשִׁנָּה: לח: כט וַיְהִי כַּמִּשְׁבַּע יָדוֹ וְהַנֶּהַשׁ יִצְאָ אַחִיו • וַתֹּאמֶר מַה־פְּרָצְתָּ
עָלֶיךָ פָּרִץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרִץ: לח: ל וְאַחַר יִצְאָ • אַחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשְּׁנַיִ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח: ס חמישי לט: א וַיִּוְסַף הוֹכֵד
מִצְרַיִמָה וַיִּקְנְהוּ פּוֹשְׁטִיפָר סָרִיס פֶּרֶ־עָה שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרַיִם מִיַּד הַיִּשְׁמַעְאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה: לט: ב וַיְהִי יְהוָה
אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִ: לט: ג וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־הוּא עָשָׂה יְהוָה מְצַלִּיחַ
בְּיָדוֹ: לט: ד וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו • וַיִּשְׁרַת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יֵשׁ־לֹו נָתַן בְּיָדוֹ: לט: ה וַיְהִי מֵאֲזַי הַפְּקִיד אֹתוֹ

בביתו • ועל כל־אשר יש־לו ויברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר יש־לו בבית ובשדה:
לְטוֹ וַיֵּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אֶת־וַיֵּסֵף אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף [ויפה] [ויפה]
מִרְאֵה: שֵׁי לְטוֹ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֵּשֶׂא אֲשֶׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שֹׁכֵב עִמִּי: לְט:ח וַיִּמְאַן
וַיֹּאמֶר אֶל־אֲשֶׁת אֲדֹנָיו הֲנָן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אֶתִּי מִה־בְּבֵית וְכָל אֲשֶׁר־יֵשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי: לְט:ט אֵינְנוּ גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־
חָשַׁךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה [כִּי] אִם־אוֹתָךְ בִּי־אֲשֶׁר אֶת־אֲשֶׁתוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הֲרַעַת הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וַחֲטָאתִי לְאֱלֹהִים: לְט:י וַיְהִי
כַּדְּבָרָה אֶל־יוֹסֵף יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵיהָ לְשֹׁכֵב אֲצִלָּהּ לַהֲיוֹת עִמָּה: לְט:יא וַיְהִי כִּתְנוּם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבְּיֹתָה ל־עֲשׂוֹת
מִלֹּאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שָׁם בְּבֵית: לְט:יב וַתַּתְּפֹשֶׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שֹׁכֵב עִמִּי וַיֵּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא
הַחוּצָה: לְט:יג וַיְהִי כִּרְאֹתָהּ כִּי־עֲזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּנֶס הַחוּצָה: לְט:יד וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר • רְאוּ
הַבֵּיאוּ לָנוּ אִישׁ עֹבְרִי לְצַחֲקוֹ בָּנוּ בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל: לְט:טו וַיְהִי כִשְׁמֹעוֹ עוֹ כִּי־הִרְיַמְתִּי קוֹלִי וְאֶקְרָא
וַיֵּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֲצִלִּי וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה: לְט:טז וַתִּנָּח בְּגָדוֹ אֲצִלָּהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ: לְט:יז וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא־אֵלַי הָעֹבֵד הָעֵבְרִי אֲשֶׁר־הִבֵּאתָ לָנוּ לְצַחֲקוֹ בִּי: לְט:יח וַיְהִי כִּי־הִרְיַמְתִּי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיֵּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֲצִלִּי
וַיֵּנֶס הַחוּצָה: לְט:יט וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁתוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה [עֲשֶׂה] לִי עֹבְדָךְ וַיַּחֲר
אָפוּ: לְט:כ וַיִּקַּח אֲדֹנִי יוֹסֵף אֹתוֹ • וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־אֲסִירִי (אסורי כתיב) הַמְּלֶכֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית
הַסֹּהַר: לְט:כא וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְטֹ אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲנוּן בְּעֵינָיו שֶׁר בֵּית־הַסֹּהַר: לְט:כב וַיִּתֵּן שֶׁר בֵּית־הַסֹּהַר בְּיַד־יוֹסֵף
אֶת כָּל־הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר עֲשִׂים לָשֶׂם הוּא הֵנִיחַ עֲשֶׂה: לְט:כג אִין שֶׁר בֵּית־הַסֹּהַר רָאָה אֶת־כָּל־
מְאוּמָה בְּיָדוֹ בִּי־אֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וְאֲשֶׁר־הוּא עֲשֶׂה יְהוָה מִצְּלִיחַ: ס שביעי מ:א וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲטָאוּ מִשְׁקָה מְלֶכֶךְ־
מִצְרַיִם וְהָאִפָּה ל־אֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: מ:ב וַיִּקְצַף פַּר־עֵה עַל שְׁנֵי סְרִיסָיו עַל שֶׁר הַמְּשָׁקִים וְעַל שֶׁר הָאוֹפִים: מ:ג וַיִּתֵּן
אֹתָם בְּמִשְׁמֵר בַּיִת • שֶׁר הַטְּבָחִים אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר • שָׁם: מ:ד וַיִּפְקֹד שֶׁר הַטְּבָחִים אֶת־יוֹסֵף אֹתָם
וַיִּשְׂרַת אֹתָם וַיְהִי יָמִים בְּמִשְׁמֵר: מ:ה וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלָמוֹ בְּלַיְלָה אַחַד אִישׁ כִּפְתָרוֹן חֲלָמוֹ הַמְּשָׁקָה וְהָאִפָּה
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר: מ:ו וַיָּבֵא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבִקְרָ וַיִּרְא אֹתָם וְהֵנֶם זֹעֲפִים: מ:ז וַיִּשְׂאֵל אֶת־
סְרִיסֵי פַר־עֵה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמֵר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם: מ:ח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלָמְנוּ וַפְתַּר אִין
אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לְאֱלֹהִים פְּתוּרִים סִפְרוּנָא לִי: מ:ט וַיִּסְפֹּר שֶׁר־הַמְּשָׁקִים אֶת־חֲלָמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ
בְּחֲלוֹמֵי וְהִנֵּה־גַפְּן לְפָנַי: מ:י וּבְגַפְּן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים וְהִיא כִּפְרֹחַת עֲלֵתָה נֹצֵה • הַבְּשִׁילוֹ אֲשֶׁכְּלִתִּיהָ עֲנָבִים: מ:יא וְכֹס
פַּר־עֵה בְּיָדִי וְאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּר־עֵה וְאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּר־עֵה: מ:יב וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה
פְּתוּרֵנוּ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרְגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: מ:יג בְּעוֹדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֶׂא פַר־עֵה אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁיבָהּ עַל־כַּנְּהָ וַנִּתְּתָ כּוֹס־
פַּר־עֵה בְּיָדוֹ כַּמְּשַׁפֵּט הָרֹאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מְשַׁקְהוֹ: מ:יד כִּי אִם־זָכַרְתָּנִי אֹתָךְ כִּי־אֲשֶׁר יִטְבַּח לָךְ וְעֲשִׂיתָ־נָא עִמָּדֵי חֶסֶד
וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פַּר־עֵה וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה: מ:טו כִּי־גִנַּב גִּנְבִּיתִי מֵאֶרֶץ הָעֵבְרִים וְגַם־פָּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׁמוּ

אֶתִּי בְּבוֹר: מ:טז וַיִּרְא שְׂרֵה־הָאֲפִים [כִּין] [טוֹב] פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אֶף־אֲנִי בַחֲלוּמַי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִלֵּי חֲרִי עַל־רֹאשִׁי: מ:יז
 וּבִסֵּל הֶעֱלִיִּין מִכָּל מִן־אֶכֶל פֶּרֶ־עֵה מִעֲשֵׂה אִפֶּה וְהָעוֹף אֲכָל אֲתָם • מִן־הַסֵּל מֵעַל רֹאשִׁי: מ:יח וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פָּתַרְנִי
 שְׁלֹשֶׁת הַסִּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: מ:יט בְּעוֹדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׂא פֶרֶ־עֵה אֶת־רֹאשׁוֹ מִעַלְיָהּ וְתָלָה אוֹתָהּ עַל־עַץ וְאֶכֶל הָעוֹף
 אֶת־בְּשָׂרָהּ מִעַלְיָהּ: מ:כ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְּדוֹת אֶת־פֶּרֶ־עֵה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ לְכָל־עַבְדָּיו • וַיֵּשֶׂא אֶת־רֹאשׁוֹ שֶׁר
 הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁוֹ • שֶׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו: מ:כא וַיָּשָׁב אֶת־שֶׁר הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכֹּס עַל־כַּף פֶּרֶ־עֵה:
 מ:כב וְאֵת • [שֶׁר] הָאֲפִים תָּלָה כִּי־אֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: מ:כג וְלֹא־זָכַר שֶׂר־הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ: פ

37:28 קדמא is read with a פשטא and not a קדמא.

38:12 חטף פתח is read with a שוא under the first ז and not a פתח.

38:16 הבה is attached and there is no trop on the word הבא-נא.

38:18 זקף קטן has a סגול under the ל and not a שוא – a pausal form with the ופתילך.

40:1 מתג should be read with a מרכא under the ה and not a שוא.
 לאדניהם – the א is read with a פתח and is not silent.

40:13 זקף קטן has a סגול under the ש and not a שוא – a pausal form with the ראשך.

40:15 The accent on שמו is מלרע.

40:16 טוב contains its own trop (a מנח) and is not attached with a מקף to the word כי.